

Инж. Видо Ђаконовић

Изненадна смрт отргла је из наше средине 22. октобра 1964. године угледнога члана Савеза пољопривредних инжењера и техничара Црне Горе инж. Вида Ђаконовића, а да нас ништа није упозоравало на то да ћемо га тако брзо изгубити. Сви они који су га познавали били су убијеђени да се његова стручна и друштвена активност није приближавала своме крају, иако је био већ у поодмаклим годинама, а млада генерација широког круга пољопривредних стручњака Црне Горе надала се да ће од њега још дуги низ година слушати корисне савјете и добијати подстреке за нова прегнућа и стварања у разним гранама наше пољопривреде.

Видо је рођен 1901. године на Цетињу. Основну школу и гимназију завршио је у свом родном мјесту, а пољопривредни факултет на Београдском универзитету 1927. године. По завршетку студија почео је да ради у Пољопривредној огледној и контролној станици у Топчидеру, одакле је 1929. год. премјештен у Пећ, а годину дана касније у Банску управу на Цетиње. На Цетињу је службовао до краја живота, са изузетком неколико година у Титограду и кратко вријеме у Бару.

Још за вријеме школовања у гимназији, а посебно на Универзитету, Видо је показивао смисао за темељито и солидно учење и рад, па је такав стил задржао у сваком послу до краја свога живота.

Љубав пок. Вида за пољопривреду и њен развитак у Црној Гори била је веома велика. За њега се с правом може рећи да спада у ред њених пионира. Он се са једнаком љубављу и успјехом бавио и сточарством. Веома је добро познавао конкретне прилике и стање пољопривреде у Црној Гори а такође и могућности и мјере за њено унапређивање. Радећи дуже као сарадник руководећих републичких пољопривредних институција и организација у Црној Гори или као члан у органима њиховог управљања, он веома конструктивно учествује у свим збивањима и мјерама које се предузимају на унапређивању пољопривреде, у чему је дао велики допринос и служио за примјер као свијетли лик како у пословима стручног карактера, тако и у области друштвене јавне активности.

На територији данашње цетињске општине, тј. у рејону Катунске и Ријечке нахије пок. Видо је обишао по безброј пута сваку њиву и свако домаћинство, а посебно опшtedруштвену или задружну организацију, и тамо у непосредном личном контакту, усменом или писаном ријечју, преко разних сусрета, састанака, договора, курсева и семинара утицао и видно доприносио не само развиту пољопривреде овога краја него и његове опште а посебно пољопривредне културе. Може се слободно рећи да у историји развитка пољопривреде и њене струке у Црној Гори Видо је, као ико други, био запажен у свом крају по свом несебичном раду и залагању на унапређивању пољопривреде, те је оставио након себе тако видне резултате свога рада који ће се осјећати за дуже вријеме.

Сви његови другови и сарадници, посебно људи његова краја, задржаће га у трајном сјећању, не само по ономе што је значио за своју струку него и по својој отворености и свијетлом лику, а посебно по присним и топлим односима које је испољавао према свима људима.

За све то наша заједница му је, посебно пољопривредна струка и Савез друштва пољопривредних инжењера и техничара Црне Горе, трајно и дубоко захвална.

Слава му.

Инж. Љубо Павићевић